

**[Aksel Larsen.]**

mener virkelig, at her er man nødt til at undersøge, hvad Staten har Brug for, og saa indrette Beskatningen derefter. Hvad dens Form angaar, vil vi finde, at det bør være en kombineret Eengangsskat: saavel Afgift paa Formuer som paa Formuestigninger.

Spørgsmaalet er saa, om Finansministerens Frygt er berettiget: at dels disse Skattebøder og Efterbetalinger, dels de mulige Konfiskationer og Eengangsskatten vil være en saa alvorlig Fare for vort Erhvervsliv, at det vil gaa i Staa, eller at vi af den Grund ikke kommer uden om f. Eks. en Krone-senkning. Nu skulde man maaske ikke sige det, men jeg kan ikke, efter at have gennemlæst den højtærede Finansministers Tale, frigøre mig for den Tanke, at Problemerne er stillet op i Talen, som de er, ogsaa med en vis, maaske kun ganske ringe, men alligevel en vis Hensigt i Retning af at skabe Begrundelse for en Kronessenkning. Det er jo i hvert Fald en Kendsgerning, at vi i Øjeblikket har en kolossal Pengerigelighed, saa nogen nærliggende Fare for, at Erhvervslivet kommer til at mangle Kapital, foreligger ikke, saa vidt jeg kan se. Desuden anser jeg det aldeles ikke for givet, at Staten gennem Skattebøder, Konfiskation, Eengangsskat o. s. v. behøver at trække alle disse Penge ud af Erhvervslivet paa een Gang. Jeg kan ikke se andet, end at den kunde lade sine Tilgodehavender i et vist Omfang blive staaende i Erhvervslivet som Statens Aktiver og have visse Indtægter deraf og i hvert Fald bringe sig selv i en gunstig økonomisk Situation, samtidig med at man ikke hemmede Erhvervslivet.

Finansministeren taler om, at det kan være farligt at genskabe Reallønnen herhjemme. Jeg deler ikke hans Mening om Faren herved. Det afhænger naturligvis af de Metoder, hvormed man gør det, men naar man har anset det for rimeligt og har haft Raad til i den Grad at forringe Reallønnen under Krigen, og naar Arbejdere og andre Lønmodtagere er saa beskedne, at de ikke stiller Krav om Erstatning for, hvad man faktisk har taget fra dem under Krigen, tror jeg nok, det kan indrettes saadan, at der bliver Raad til at opfylde Løftet i Trontalen af 9. Maj.

Det er givet, at paa nuværende Tidspunkt maa en Kronessenkning faa højst ulykkelige Følger for Landet, Folket og Erhvervslivet, netop fordi vi i saa høj Grad mangler Varer, som skal tilføres udefra. I den Del af Finansministerens Tale, hvor han efter min Mening paa ikke helt

sagligt Grundlag, om jeg saa maa sige *agiterer* for enten Lønsenkning eller Krone-senkning, føler jeg Trang til at anholde hans Bevisførelse. Han taler om Omkostningsniveauet herhjemme og ytrer Frygt for, at det skal være kommet for højt op. Jeg tror ikke, Omkostningsniveauet herhjemme er højere end f. Eks. i England og De forenede Stater, og saa vidt jeg kan se paa det hele, med de kæmpemæssige sociale Bevægelser, der er i Gang, ikke mindst i Amerika, er der vist visse Udsigter til, at Omkostningsniveauet stiger derovre — i den Henseende tror jeg altsaa ikke, man behøver at være betænkelig. Men Finansministeren siger — det findes i Fortrykket til Folketingstidende Sp. 1666, hvad jeg med Formandens Tilladelse gerne vil citere. Ja, Finansministeren omtaler først, at det kan blive svært for Industrien at klare sig i Konkurrence med andre Lande med stærkt rationaliseret Industri, og at Industrieksporten kan komme til at trænge til Tilskud, og saa siger Finansministeren:

„Jeg skal i saa Henseende fremhæve de Udtalelser, som cand. polit. Nyboe Andersen har fremsat i „Jyllandsposten“ den 1. Januar. Jeg kan ogsaa fremhæve, at flere Industrifolk til mig har udtalt, at de mente, at vort Omkostningsniveau laa en Del for højt i Forhold til andre Lande.“

Finansministeren tilføjer:

„Det er klart, at saafremt disse Tilstande vedvarer, maa Erhvervslivets Rentabilitet bedømmes som overordentlig usikkert.“

Finansministeren henviser til en Artikel i „Jyllandsposten“, om hvilken intet Bevis foreligger for, at de Betragtninger, der blev anlagt i den, var rigtige. Derpaa henviser han til, at flere Industrifolk har talt om, at vort Omkostningsniveau er for højt. Jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister, hvornaar disse ledende Industrifolk har sagt, at vort Omkostningsniveau *ikke* laa for højt; jeg kan i hvert Fald ikke erindre det. Men en Paastand, som f. Eks. Arbejdsgiverforeningens Ledelse fremkom med, om, at Omkostningsniveauet er for højt, anser jeg ikke for noget som helst videnskabeligt Bevis. Derfor synes jeg, det er noget mærkeligt, naar den højtærede Finansminister siger, at det er klart, at saafremt „disse Tilstande“ vedvarer, saa gaar vi ud i Ulykke. Hvilke Tilstande? Der er intet som helst bevist om nogen farlige Tilstande. Der har staaet en Artikel i „Jyllandsposten“ og nogle Arbejdsgivere har sagt, at de synes, Lønningerne er for